

Adevărul

Arad

Cotidian Independent - J 02/nr. 1886/1991

ANUL IV | Nr. 699 | MIERCURI, 26 AUGUST 1992 | 4 pag. - 10 lei

Muncitorul patron - esența programului electoral al PSDTR

Sâmbătă, 22 august, pe vreme caniculară, echipa electorală a d-lui Lucian Cornescu, președintele Partidului Social Democrat (Trădător) din România, a stat la dispoziția ziariştilor într-o conferință de presă organizată la Hotel Parc din Arad.

Discuțiile s-au purtat într-o atmosferă degajată, eliberată de rigoarea vreunel constrinși protocolare și așa vom încerca să le consemnăm, fără pretenții că am notat fiecare cuvânt spus eu această ocazie.

În spiciul său, dl. Cornescu ne-a informat că în ziua precedentă a efectuat o vizită de lucru la „ARIS” (fosta fabrică de strunguri), ARMOPAN (fabrica de morărit și panificație) din Arad și la o societate agricolă din Pecica, constatând că societățile comerciale arădene dispun de potențialul tehnic și uman necesar tranziției rapide spre economia de piață. În context, vorbitorul a apreciat că ar trebui evitată situația pierderii pachetului de acțiuni în co-

Conferința de presă a d-lui Lucian Cornescu

laborare cu partenerii externi, avându-se în vedere consecințele (negative, desigur) pe termen lung ale unor asemenea afaceri dezavantajoase pentru noi. Un fel de „să ne redresăm prin forțe proprii”, dacă am înțeles exact sensul demersului d-lui Cornescu.

În privința structurii politice a României post-revoluționare, există tendința afirmării în continuare a partidelor, al căror număr de peste 220, înregistrate legal, tinde spre un nou record Guinness Book. Doar primele 15-20, pe care vorbitorul le încadrează în prima categorie valorică, ar avea un impact real în destinele nației și ale țării, în timp ce în categoria a doua sînt „indexate” cele înființate în numele libertății dobîndite prin singele eroilor jertfiți la Revoluție.

Asupra celei de a treia categorii, cea a partidelor etnice, în special UDMR

vorbitorul a făcut aprecierea că în urmă cu doi ani, în prima parte a anului 1990 au avut un rol esențial în devenirea democratică a țării, în timp ce acum tind să devină o povară. Prin frecvențele sale atitudinilor antinaționale, UDMR nu poate reprezenta masele de maghiari din Ardeal, pe oamenii simpli și cinstiți care înțeleg să conviețuiească în mod pașnic cu românii, cu alte categorii etnice din România.

ȘTEFAN TABUJA

(Cont. în pagina 2 II-a)

Copiii români au nevoie de o familie din România

După impactul în străinătate al filmelor TV care prezentau, imediat după Revoluție, situația dezastruoasă a orfelinatelor din România, după „exportul” masiv de copii prin înfiere, iată că se caută și se găsesc și alte soluții de a ne crește omenește proprii copii.

Deigur, cu ajutorul unor organizații umanitare, situația din leagăne și orfelinate este acum cu totul alta. Totuși, copiii cresc și se dezvoltă cel mai bine într-o familie ocrotitoare, care le poate asigura toată afecțiunea necesară. Și de ce n-ar fi aceasta o familie românească? Pornind de aici, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în colaborare cu o organizație de caritate din Anglia, care a constituit Asociația pentru Orfelinatele din România, a demarat un program de plasament familial pentru copiii aflați în ocrotirea statului. Programul se desfășoară deocamdată în patru județe: Arad, Prahova, Brașov și Timiș.

Deși în România există o lege, nr. 3-1970, care reglementează plasamentul și încredințarea familială, se încearcă o nouă metodologie în aplicarea ei, care îmbină și metodele britanice. Este vorba de plasamentul copiilor pînă la vârsta de trei ani, care nu prezintă handicapur și care se află în leagăne, abandonati în maternități etc.

Pentru că județul Arad va fi unul din județele-pilot pentru încercarea acestei metodologii, am cerut câteva amănunte doamnei Sofia Pătrîl, coordonatoarea compartimentului plasament familial al Oficiului pentru muncă și ocrotiri sociale al județului

Arad: „Prin noua metodologie, ne-a spus dînsa, se are în vedere pregătirea familiilor viitoare ocrotitoare pentru a face față îngrijirii copilului luat în plasament. Și, nu în ultimul rînd, se urmărește o evaluare atît a familiei care dorește să ia în plasament cît și a copilului, pentru a se găsi familia potrivită pentru copilul potrivit. Copii în plasament pot lua și persoane singure, care nu au neapărat o familie. Plasamentul familial este altceva decît adopțiunea, iar copilul nu trebuie să poarte numele familiei la care se află în plasament”.

Pentru demararea programului, a fost realizat, de partea română și cea engleză, un film de 15 minute, care va fi dat pe postul național de televiziune vineri, 28 august, la ora 19.45, înainte de „Actualități” și care este anunțat în această săptămîină la TV prin clipuri publicitare. Întrucît organizatorii programului au avut bunăvoința să prezinte în „avanpremieră” acest film presei arădene, pot să vă spun că el este realizat în mare măsură la Arad și are ca scop să facă o introducere în problemele copiilor aflați în instituții de ocrotire. În același timp, filmul este un apel către familiile care ar dori să ia în plasament acești copii. „Am fost cu toții indignați cînd presa și televiziunea au făcut publice adevărate afaceri care s-au făcut cu înfierea în străinătate a copiilor români. Acum, se încearcă să se dea o soluție românească unei probleme românești. Vei fi receptivi la această soluție?”

CRISTINA DULASCHI

Declarație

Reprezentînd marea masă a celor care sînt și gîndesc românește, filiala Arad a Uniunii „Vatra Românească” rămîne consecventă idealurilor sale de păstrare și întărire a spiritualității românești, pe baza zestrei culturale, a civilizației făurită de poporul nostru în spațiul carpato-

respectarea întocmai a legilor românești și, în primul rînd, a Constituției țării. Pentru a face ordine în această privință ne sprijinim pe factorii naționali, pe cei mulți, care nu pot să greșească, pe armata României cît și pe biserica ortodoxă.

În acest context ne pronunțăm cu hotărîre împotriva acelor afirmații făcute în forumul ungerimii mondiale care aduc atingeri statului nostru național, care îndeamnă la ingerințe în treburile noastre interne, care pun sub semnul întrebării legi fundamentale ale statului de drept. Respingem afirmațiile calomnioase privind lipsa de drepturi a ungerilor în România, minciunile proferate la adresa politiciii statului român în raport cu minoritățile naționale. Să fie clar că pentru noi cetățeni români sînt doar cetățenii români iar declararea apartenenței lor la altă națiune, și de pe aceste poziții, pretențiile afișate cu insolență vor primi dezavuarea noastră publică, neadmițînd nici o încălcare a statutului nostru de stat național unitar și indivizibil.

De va fi nevoie vom sta treji, prin brațul înarmat al poporului, respingînd orice violare a suveranității și independenței noastre naționale.

CONDUCEREA FILIALEI ARAD A UNIUNII „VATRA ROMANEASCA”

COMENTARIU

Cum e pistolul, așa e și turcul!

D-l Alexandru Mironov, pe timpul epocii de aur, ne mai cultiva imaginația științifico-fantastică cu ficțiunile culese de dinsul din mass-media străină și era un personaj acceptabil. Cultivarea ficțiunii însă l-a intrat în reflex, iar astăzi, ca purtător de cuvînt (a se citi minciuni) al președintelui, avînd cînd dorește diverse antene la dispoziție, încearcă să impună românilor un nou personaj de basm: omul „plin de omenie, așa cum îl cunoaștem noi toți”. Acesta urmînd celui numit cu vreo trei ani înainte „cel bun, cel mare, cel viteaz”. Sîntem noi un popor care are nevoie de basme? Oare realitatea dură care ne încarcă zilnic mintea și buzunarele nu ne va readuce din lumea basmelor? În ultimă instanță, să mă lerte copiii și folcloriștii, basmele sînt minciuni minunate. Și pentru că sînt minunate plac, chiar dacă sînt povești.

Ceea ce ne prezintă însă d-l Al. Mironov, se cheamă doar minciuni. Așa că, în opinia „obiectivă” a dumnealui d-l Ion Iliescu nu a agreat pe nimeni. Înregistrarea a fost aranjată după dorința celui care a făcut-o și a dat-o pe post, recte Al. Mironov. Pe cetățeanul respectiv l-a zgîrîiat pisica democrată. Cuvîntul „animalule” i-a fost adresat de către un cățel ventriloc ce se afla prin preajmă. Discuția penibilă, demnă de mahalaua bucureșteană, a fost purtată de dublura pre-

ședintelui Iliescu (așa cum afirma o cititoare a ziarului „Adevărul”). Garda pretoriană (cu fascii?) a d-lui Iliescu i-a „scărmanat” puțin pe cei care au filmat și fotografiat scena și le-a stricat jucărelele. Toate aceste realități sînt trecute la capitolul science-fiction de către un cunoscător în materie: d-l Al. Mironov.

Și ca să-și dea în petic pînă la ultima suflare de purtător de minciuni și invenții, d-l Mironov mai afirmă în ziarul „Universul Bucureștilor”; scena de la Constanța face parte dintr-o „lovitură de stat minuțios pregătită de presă” (!) Ce mai descoperă imaginația extraterestră a d-lui Mironov? Descoperă „iminența unui război civil pînă la alegeri”. Este o sugestie sau o certitudine? Pe cine contra cui atîtă purtător de ineptii al președintelui? România este o țară frîmțată de griji și necazuri interne și externe. În aceste momente avem nevoie exact de un Mironov care să toarne gaz peste foc. Cînd un purtător de cuvînt al președintelui României emite elucubrații, fără a aduce dovezi și argumente, lucrurile devin grave. Pentru că, dacă a făcut-o cu acordul d-lui Iliescu, toate aceste ineptii îi revin de drept președintelui Iliescu. Și atunci acesta trebuie condamnat și nu d-l Mironov, pe care îl vom trece la capitolul băicțaș ascultător. Iar dacă

d-l Mironov a făcut aceste afirmații (și altele la fel de năstrușnice) fără știrea d-lui Iliescu, atunci să-l lăsăm pe d-l Mironov să ne fie președinte. Nu cred în a doua variantă, fiindcă orice apariție publică presupune riscuri și este bine pregătită. Atunci cînd esti om politic. Iar dacă nu ești om politic, stăpîn pe situație și pe propriul nerv, stai pe bancă în Gîmgiu sau pe faleza Mureșului și joacă șah sau table, iar patria va fi veșnic recunoscătoare!

Cînd d-l Mironov face afirmații atît de grave și nefondate, înseamnă că se recurge la ultima soluție pentru a se păstra puterea: amenințarea cu războiul civil. Ca simplu cetățean al acestei țări, eu împotriva cui să lupt în acest război civil? Și probabil mă se va da o pușcă. Eu pe cine să impușc, d-le purtător de cuvînt al președintelui? În caz de război civil, de obicei, se instaurează o dictatură. A cui? Și contra cui?

Am ales (cine a ales!) un președinte pentru liniștea noastră. Care sugerează un război civil, prin persoana d-lui Mironov. De fapt, de la o ceartă „amicală” țigănească dintr-o piață constănteană și pînă la un război civil nu e decît un pas. Pe care d-l Mironov îl face cu nonsalanță inconștientă. Și nu numai dînsul. Căci precum e pistolul, așa e și turcul!

I. IERCAN

MAPAMOND

● În zona orașului Sarajevo continuă ostilitățile, grupurile musulmane și sirbe dorînd să ocupe poziții cît mai bune înainte de începerea conferinței de la Londra privind situația din fosta Iugoslavie.

● Secretarul general al ONU, Boutros Ghali, a sosit la Londra pentru a lua parte la conferința internațională privind situația din fosta Iugoslavie. Într-o declarație fă-

cută ziariştilor, secretarul general al ONU a manifestat îndoieli cu privire la posibilitatea ca la această reuniune să fie soluționată criza iugoslavă, dar, a spus domnia sa, „cel puțin va arăta calea pe care trebuie să mergem pentru a o rezolva”, trasmit agențiile Reuter și France Presse.

● În cursul unei convorbiri telefonice, președintele Rusiei, Boris Elțin și liderul gruzin,

Eduard Șevardnadze au convenit să se întîlnească pentru a discuta situația din Transcaucazia și Abhazia, a anunțat secretarul cu presa al președintelui Rusiei, citat de Itar-Tass. Întîlnirea va avea loc în următoarele zile, a menționat acesta.

● Egiptul și-a reafirmat sprijinul față de „unitatea și integritatea teritorială a Irakului” ca și față de „apărarea drepturilor poporului irakian”, transmite agenția France Presse, citînd declarația făcută presei de ministrul egiptean de externe, Amr Moussa, după întrevederile avute cu

(Cont. în pag. 3 III-a)

